

מגיש „העולם הזה“ שני של הים התיכון על „הסירה שיצאה כ“ הזה“ בניסיון להפליג קני סביב כדור הארץ.

ברצלונה. על אניה זאת הפליג כריסטופר קולומבוס בסעונו לאמריקה. האניה, סנטה מריה, היא אחת משלוש הספינות המקוריות שהשתתפו באותו מסע היסטורי, ואשר עליה פקד קולומבוס בעצמו. עתה היא עומדת במקום מוגן בנמל ברצלונה הספרדי. כאשר הגיעו לשם אנשי ישראלה מ'הירו לבקר בה, לראות את מקור השראתם של כל המלחים החולמים על הפלגה סביב העולם.

ניקוי יבש. בשפת היםאים נקראת פעולה זו לגרוד את הזקן. ישראלה הועלתה, הודות למועדון השיט ב' מרסיי, על המעגן הצף ואנשיה עוסקים בניקוי וצביעה. אילו היו צריכים לעשות זאת על חשבונם היה הדבר עולה להם בכסף רב. אולם כספורטאים זכו לעזרתם הפעילה של כל חובבי הספורט בכל מקום שהגיעו אליו. במשעם נוכחו לדעת כי עזרת הקהילות היהודיות בטקומות בהם היו, היתה קטנה יותר מזו של חובבי הספורט.

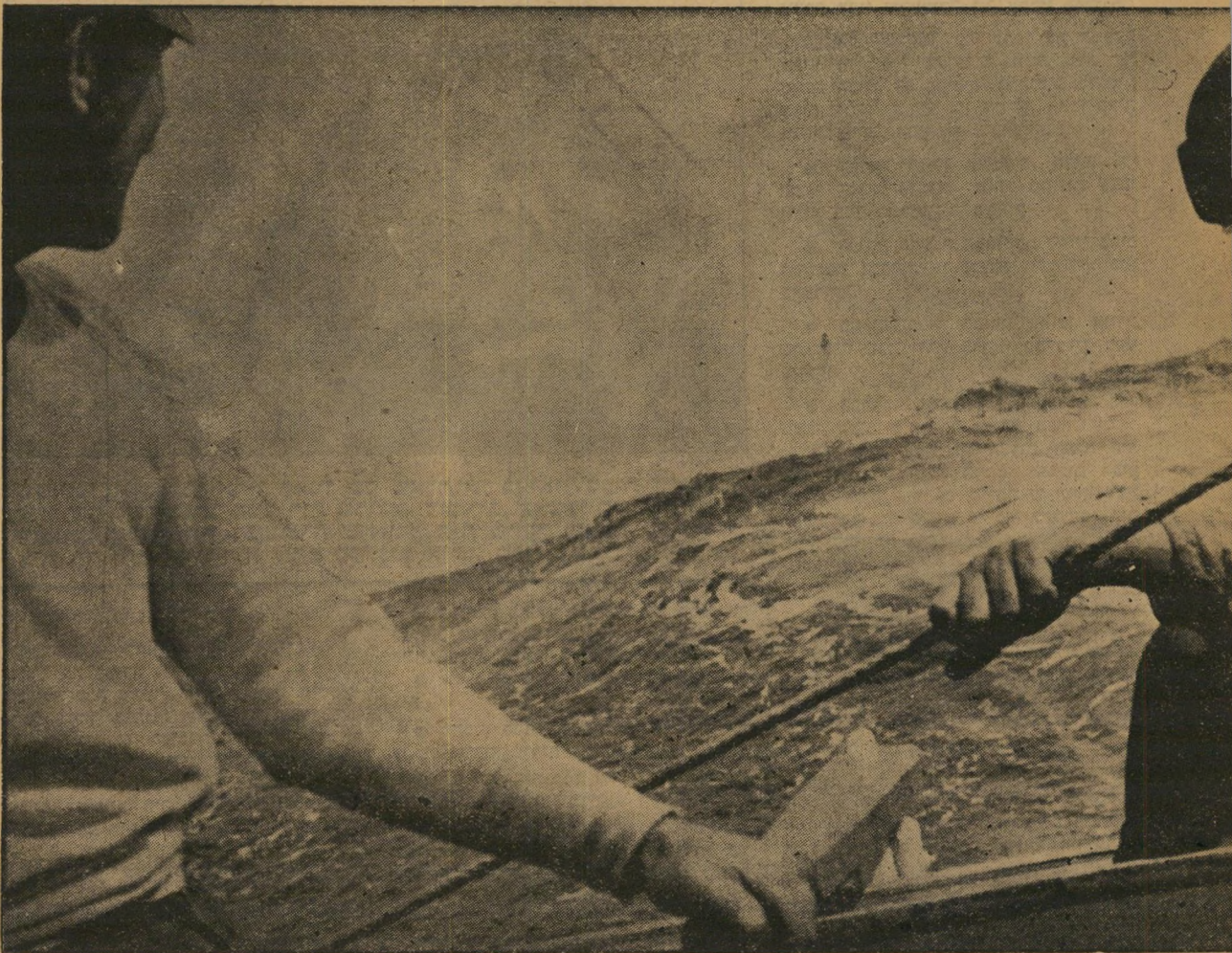
הסירות של המליונרים שם, הודיעו ל" מחרת בשידור. אולם כדי לשמור על ה" רושם לא ירדו לחוף, מחוסר כסף. למרסיי הגיעו בבוקר סגרירי. הכל היה מכוסה ערפל וגשם אפור: הים, הנמל, מצב הרוח. רק בצהריים השתנה המצב, כ" שחברי מועדון השיטים במקום קיבלו אותם בסבר פנים יפות מאוד. באו צלמים ועתונאים, ראינו אותם, נתנו להם להרגיש שהם עו" שים משהו גדול. המועדון אפילו העמיד לר" סירה את המעגן הצף שלה, העלה את ה" סירה לניקוי וצביעה.

מכס גלונר ירד עוד בגינואה, שם הגיע אליו מברק מאשתו באנגליה שהיא חולה ועליו להצטרף אליה. עתה תהי יורם המפקד. בדרך מגינואה למרסיי הוכיח שהוא בקי לא רק בניהול הטכני של ההפלגה, אלא גם מנהיג אמיתי. למרות גילו הצעיר (21) ידע להסתדר היטב עם יתר חבריו.

למעשה, היו צריכים להשאיר במרסיי זמן רב, לתיקון יסודי. אולם כל יום בנמל עלה להם 10 דולר דמי מעגן. הודות למנהל שהם במקום, הושגו מיפרשים חדשים, כ" מקום המיפרשים הקרועים והבלויים שסבלו מן הסערות. אנשי ישראלה החליטו להפליג לברצלונה, ספרד, לחכות שם למיפרשים

את 200 המילין עד ברצלונה עברו בינ" שקפי, כמותו לא ראו עדיין. השעשוע העי" קרי שלהם היה דיג ופעם רופו משך שעוט (המשך בעמוד 10)

גיברלטר. לשניהם זוהי הזדמנות חגיגית. יעקב שגילח את זקנו לכבוד המאורע מחייך בהנאה. בן נעים ראש הקהילה היה" דית בגיברלטר נהנה אף הוא מן הביקור.

סערה בים. הרוח שורקת, גלים ענקיים מרימים את הסירה הקטנה לגובה של 10 מטר ויותר. ישראלה רצה כמסורת. אחריה מתפתח קצף לבן. אחרי הסערה הראשונה התברר כי אי אפשר להשתמש בהגה שבתא המוגן וכי צריך לאחוז בהגה האחורי.

יואן של הסירה. הבחורות נמשכו אל המלח היפה היתה אחת מהן. היא נהגה לבקר לעתים קרובות יום אחד הופיעה עם סל גדול של פירות ומעדנים, כמותי הקטנה לשגוען הגדול, הודיעה בפשטות.

מסע ישראלה ימשך ויהי מה! לבסוף נכנעו גם הם. אנשי ישראלה הס' כימו לתנאי קהילת טאנג'יר.

שוכב כמו מת

היה זה סוף דרמטי למסע שהתחיל לפני שלושה חודשים בדיוק.

מן הרגע הראשון היה המסע מלא קשי" יים. עוד בהיותם בטוחח ראייה מתל"אביב, התקלקלה משאבת המים של המנוע. מכ" נאי הסירה, צבי קפלן, עודנו לבוש בחול" צה הלבנה שהוציא לכבוד טכס הפרידה, ירד אל תא המנוע הצר, החל מטפל בקיל" קולו הראשון.

היומיים הראשונים היו נוחים. אמנם לא היתה רוח חזקה שתעזור להם — אך לעומת זאת היה הים שקט ושני אנשי הצוות הלא" ימיים — צבי קפלן ושלמה מנחין האל" חוטאי — הסתגלו לאט לאט לתנודות הסי" רה הקלה. אחר כך באה הסערה הראשונה. רוח צפונית נשבה בחווקה; מנוע הסירה, שהפליגה אותה שעה בכיוון לרודוס, הת" קלקל. לא היתה ברירה אלא לשנות את הכי" וון ולהפליג בדרך ההפוכה. יחד עם הרוח.

„אני נותן לך בליוק 72 שעות לתקן את המנוע. בשעה ה" 73 אני מרים דגל לבן ומוסר את הסירה למצרים“ אמר לקפלן.

המנוע תוקן תוך 12 שעות. כתנאים רגי" לים לא היה אורך התיקון יותר משלוש" ארבע שעות. אולם צבי קפלן שכב על הגב כמו מת. מדי פעם היה פוקד על אחד הא" נשים להדק בורג או להוציא חלק. כך תוקן המנוע.

הסערה השניה היתה יותר גרועה. היא תפסה אותם ליד חופי תורכיה, „שכבתי על הגב והתחננתי שאמות“ כתב אחר"כך אחד האנשים. „לא רציתי יותר שום דבר: לא להפליג סביב העולם, לא להגיע בשלום הביתה, לא לאכול, לא לשתות. שום דבר לא היה אכפת לי יותר. רק למות — רק לברוח מן הטילטולים הארורים.“

על"חוף הריבירה

כשהתקרבו לצרפת הספיק כבר מצב ה" רוח להשתנות. עתה היו כולם פאוקלמים היטב בסירה הקטנה. הם ציחצחו אותה, גיירו כל כתם. „הפלגנו לכל אורך הריב"

